

Nr 68

Av fru Svenson och fru Nilsson, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till avlöningar till personal för socialstyrelsens verksamhet i allmänhet.

För åldringarnas trivsel är det av allra största betydelse, att de får möjligheter att sysselsätta sig med sådant, som väcker deras intresse. Socialstyrelsen har sedan länge sökt stimulera ålderdomshemmens styrelser och personal till att anordna sysselsättning och hobbyverksamhet för pensionärerna på ålderdomshemmen. Det kan konstateras, att intresset och förståelsen härför under senare år ökats, men ifrågavarande sysselsättningsverksamhet har dock icke kunnat få den önskvärda utbredningen.

I den senaste petitaskrivelsen har socialstyrelsen hemställt om ett anslag å 14 220 kronor för inrättande av en särskild befattning till förmån för sysselsättning och förströelse för pensionärerna på de kommunala ålderdomshemmen. Styrelsen framhåller, att en insats från statens sida bör göras för att effektivt främja sysselsättningen för ålderdomshemmens pensionärer, vilket lämpligast kan ske genom att en konsulent anställs på socialvårdsbyrån inom socialstyrelsen. Motsvarande förslag har framförts av socialstyrelsen tidigare men avvisats. Icke heller i år har departementschefen ansett sig kunna godtaga förslaget.

Det synes oss emellertid vara synnerligen angeläget, att bättre sysselsättnings- och förströelsemöjligheter snarast beredes åldringarna. Det kan icke bestridas, att detta måste vara av allra största betydelse för pensionärernas trivsel och välbefinnande. Visserligen kan det sägas, att det främst är kommunernas sak att tillgodose detta. Men man kan icke begära att de små kommunerna skall kunna hålla befattningshavare, som på önskvärt sätt helt kan klara dessa uppgifter på egen hand. I varje fall krävs det, att ålderdomshemmens föreståndarinnor och andra som skall leda denna verksamhet bland åldringarna får råd och hjälp med uppläggningsen av verksamheten. Socialvårdskonsulenterna måste sägas ha så betungande uppgifter beträffande åldringsvård och barnavård, att de icke har möjligheter att häråt ägna erforderlig tid. Det måste också konstateras, att de för ifrågavarande uppgift icke har ändamålsenlig utbildning. Det synes oss därför vara önskvärt, att den inom socialstyrelsen ifrågasatta befattningen snarast möjligt inrättas. I de ålderdomshem, som under senare år uppförts, finns utrymmen, avsedda att tjäna ifrågavarande sysselsättningar för åldringarna. Det synes oss därför angeläget, att verksamheten snarast möjligt kommer i gång.

En sysselsättningsterapeut skulle enligt vår mening ha stora möjligheter att entusiasmera till en verksamhet, som skulle vara av största betydelse för åldringarnas trivsel. Verksamheten skulle här i första hand gälla enklare handaslöjd, vävning, halmarbetning, korgarbeten etc., i vilka man lämpligen kan engagera åldringarna. Även en viss underhållningsverksamhet för åldringarna bör på detta sätt kunna uppläggas.

Departementschefen har under ifrågavarande punkt i femte huvudtiteln i statsverkspropositionen anfört, att en omprövning av frågan om hur sysselsättningsverksamheten för åldringarna bäst skall handhasas bör prövas i samband med ställningstagande till åldringsvårdsutredningens betänkande. Det bör emellertid framhållas, att ifrågavarande tjänsteman inom socialstyrelsen jämväl bör kunna anförtros att söka stimulera sysselsättningen för åldringarna inom den öppna åldringsvård, som kan beslutas enligt utredningens förslag. Behovet av en sådan verksamhet är sedan länge så väldokumenterat, att beslut bör fattas redan nu. De kostnader, som ifrågavarande befattning inom socialstyrelsen betingar, synes oss relativt obetydliga i jämförelse med det värde, som verksamheten måste få för åldringarnas trivsel. Enligt socialstyrelsens petitaskrivelse skulle merutgifterna härför endast uppgå till 14 220 kronor.

Med anledning av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen, femte huvudtiteln, punkt 3, måtte besluta att anvisa 14 220 kronor till inrättande av en befattning inom socialstyrelsens socialvårdsbyrå för sysselsättning och förströelse för pensionärerna på de kommunala ålderdomshemmen i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 24 januari 1956

Gärda Svenson

Margret Nilsson
